

को अस्ति 84, 17. सर्वं राज्ञः परमा चिदस्ति 2, 27, 3. अस्ति नूनमग्निनापस्तु-
त्के 5, 76, 2. 44, 11. 4, 2, 18. 5, 10. 8, 62, 1. 9, 19, 7. AV. 10, 4, 9. 8, 32. —
2) praep. in die Nähe von, zu, mit dem gen.: मुग्धप्रभीतवडुपेयतुरस्ति मा-
त्रोः Bāg. P. im ÇKDr.

2. अस्ति f. eine ältere Schwester (im Drama) ÇABDAR. im ÇKDr. —
Vgl. अस्तिका 2, a.

अस्तिके 1) adj. a) mit oder an Etwas das Ende erreichend, bis wohin rei-
chend (räumlich oder zeitlich), am Ende eines comp.: केशास्तिकं bis an die
Haare reichend (Stab), नासास्तिकं M. 2, 46. षट्शदस्तिं चर्चं गुरोः त्रैवेदिकं
व्रतम् । तदर्धिकं पादिकं वा ग्रहणास्तिकमेव वा (oder bis zur Erlernung dan-
ernd) 3, 1. Jāg. 1, 36. Zum Ueberfluss wird noch आ dem Endpunkt vorge-
setzt: अन्वोऽन्यस्याव्यभिचारे भवेदामरणास्तिकः eine-gegenseitige Treue
erstrecke sich bis zum Tode M. 9, 101. दण्डः प्राणास्तिकः eine Strafe, die
das Ende des Lebens nach sich zieht, Todesstrafe 8, 379. R. 4, 28, 32. =
प्राणात् M. 8, 359. In प्राणास्तिककरणं वैरम् Pāṅkāt. 137, 1. ist करणं ganz
überflüssig und störend. — b) nahe AK. 3, 2, 17. 4, 22, (Col. 28), 14. MED.
k. 43. PAT. zu P. 8, 2, 84 (vgl. u. अन्वस्थित 1.). Mit dem gen. oder abl.
P. 2, 3, 34. superl. अस्तिकतमं überaus nahe AK. 3, 2, 18. H. 1432. Nir.
5, 28. Der entspr. comp. नेदीयेस्, superl. नेदिष्ठ P. 5, 3, 63. Vop. 7, 56. —
2) f. ०का. a) eine ältere Schwester (im Drama) AK. 1, 1, 7, 15. TRIK. 3,
3, 3. H. 335. an. 3, 5. MED. k. 43. Vgl. 2. अस्ति, अस्तिका, अस्तिका. — b)
Ofen AK. 2, 9, 29. TRIK. 3, 3, 3. H. 1018. an. 3, 4. MED. k. 43. Vgl. अस्ती
und अस्तिका. — c) N. einer Pflanze H. an. 3, 4 (सातलाव्योषधे). MED.
k. 43 (शातलाव्योषधौ), heut zu Tage चामारकषा ÇKDr. Vgl. चर्मकषा.

Wils.: Echites (Alstonia) scholaris. — 3) n. Nähe AK. 3, 4, 185. TRIK.
3, 3, 3. H. 1450. an. 3, 4. mit dem gen. oder abl. P. 2, 3, 34. न त्य-
जस्ति ममास्तिकम् sie lassen nicht von meiner Seite Hit. I, 40. Am Anfange
eines comp. vor einem Verbalnomen: in der Nähe, nahebei: अस्तिकस्य
Çā. 161. ०स्थित Vid. 73. ०न्यस्त RAGH. 2, 24. कार्पास्तिकचरुं um die Oh-
ren schwirrend (eine Biene) Çā. 22. Davon a) acc. अस्तिकम् in die Nähe,
herbei: अनापयद्राजकन्या ब्राह्मणाकृतिमस्तिकम् KATHAS. 16, 19. 24, 168.
mit dem gen. oder abl. P. 2, 3, 34, 35. अस्तिकं ग्रामस्य oder ग्रामात् Sch.
zu — hin, auf — zu, vor — hin: यदि मृत्योर्स्तिकं नीत एव RV. 10,
161, 2. कन्तीवतो ऽस्तिकमासदाद्, दीर्घतमसो ऽस्तिकमागत्य Śā. zu RV. 1,
123, 1. ह्रस्वस्थैत्य चास्तिकम् M. 2, 197. ममास्तिकं प्राप्तः INDR. 5, 31. प्रविष्टे
पितुरस्तिकम् R. 2, 17, 16. एनामानयेद् ममास्तिकम् N. 13, 24. Hip. 2, 12. अ-
स्तिकं मातुः — यौ Vid. 155. mit dem acc.: निर्पातु च भवान्यष्टुं यज्ञायत-
नमस्तिकम् (der acc. könnte auch mit निर्पातु in Verbindung gesetzt
werden; vgl. indessen weiter unten अस्तिकात् R. 1, 12, 35. compon.: मृ-
गास्तिकं चलितः Hit. 43, 19. Vgl. जनास्तिकम् nahe von: तस्येव ह्येतद-
स्तिकं तिष्ठति ÇAT. BR. 1, 4, 5, 3. रामाद्रुद्रस्य यो हूरं पापादुःखस्य सो ऽस्ति-
कम् Vop. 5, 22. vgl. समस्तिकम्. — b) instr. अस्तिकेन nahe bei: अस्तिकेन
ग्रामस्य P. 2, 3, 35, Sch. इमशानस्यास्तिकेन सः । अगच्छन्नप्रणोदितो तन्म-
ध्याडुद्रतो गिरम् KATHAS. 25, 129. — c) abl. अस्तिकात् P. 2, 3, 35. gaṇa
स्वरादि (indecl.). aus der Nähe: अस्तिकादिं पश्यति AV. 4, 16, 1. 12, 2, 38.
50, 52. अषयम् — तद्वैत्यपुरमस्तिकात् ARG. 6, 7. य इमं मध्वं वेदं आत्मानं
जीवमस्तिकात् KATHOP. 4, 5. mit einem part. praet. pass. componirt P. 2,
1, 39. 6, 3, 2. अस्तिकादागतः Sch. Accent eines solchen comp. SIDDH. K.

zu P. 6, 2, 49. in der Nähe, dicht bei: तस्मा एतमस्तिकाद्रोत्तरमकुर्वन्
ÇAT. BR. 6, 7, 4, 5. रजःकपौः — स्पृशद्भिर्गात्रमस्तिकात् RAGH. 1, 85. mit dem
gen.: अस्तिकाद्रामस्य P. 2, 3, 35, Sch. mit dem acc.: इमे च पुरुषा दिव्या
यात्यस्य रथमस्तिकात् R. 3, 9, 11. in die Nähe von, mit dem acc.: उ-
वाह मां ततः शीघ्रं हिरण्यपुरमस्तिकात् (der acc. könnte auch mit उवाह
verbunden werden) ARG. 10, 18; vgl. अस्तिकम् oben. von (kaufen, hören),
mit dem gen.: क्रिषीयाद्यस्वपत्यार्थं मातापित्रोर्ग्रामस्तिकात् M. 9, 174.
नैव प्रवर्ति प्रणमस्तयोः कस्यचिदस्तिकात् R. 4, 49, 6. — d) loc. अस्तिके
in der Nähe, dicht an: वृद्धि शत्रुमस्तिके हूरके च RV. 9, 78, 5. ÇAT. BR. 1,
6, 1, 21. ĪÇOP. 5. BHAG. 13, 15. AMAR. 15. यं क्लेशं समुपाधावदस्तिके N. 1, 25.
एनमुपावेशयदस्तिके INDR. 2, 20. mit dem gen.: दमपत्यास्तदस्तिके निपेतुः
N. 1, 22. am Ende eines comp.: गृह्णास्तिके M. 11, 188. Jāg. 3, 297, 1, 148.
तस्युर्ग्रीपिपुत्रास्तिके R. 1, 9, 13. विप्रास्तिके — उपनिक्षिपेत् M. 3, 224, 218.
in Gegenwart von, mit dem gen.: अस्तिके स्त्रियाः M. 2, 202. वदिष्याम्य-
न्तम् — कथमत्र तवास्तिके BRAHMA-P. in LA. 58, 1. — In der ersten Be-
deutung von अस्त, in der Bed. nahe, Nähe von 1. अस्ति; vgl. अस्तित्म.

अस्तिकाश्रय (अस्तिक + आश्रय) m. Stütze AK. 3, 3, 19. H. 1001.

अस्तिगृह (1. अस्ति + गृह) n. Raum vor dem Hause, Nähe des Hau-
ses: उषो यदि वध्याः तंगृहात् RV. 10, 98, 4.

अस्तितम (von 1. अस्ति) adj. sehr nahe P. 6, 4, 149, Vārt. 5. ĪÇADH.
im ÇKDr.

अस्तितम् (von 1. अस्ति) P. 6, 4, 149, Vārt. 4 (von अस्तिका). adv. aus der
Nähe, cominus: नकिष्टं ब्रह्मस्तितो न हूरात् RV. 2, 27, 13. 1, 179, 5. 5, 1,
10. 8, 27, 9. 10, 114, 4.

अस्तिदेव (1. अस्ति + देव von दीव्) m. Gegenspieler: पायो ह्दि ष्मा वृष-
णावास्तिदेवम् RV. 1, 180, 7. — Vgl. अन्तदेव.

अस्तिनार m. N. pr. eines Königs MATSJA-P. im VP. 447. 448, N. 9. (v. l.
अस्तिमार, अस्तिभार, रस्तिनार) LIA. I, Anh. XX, N. 2.

अस्तिर्मा adj. 1) der letzte P. 4, 3, 23, Vārt. 4. H. 1439. ĪÇADH. im
ÇKDr. ÇAUT. (BR.) 25. अज्ञातमृतमूर्धाणां वरमाद्यौ न चास्तिमः Hit. Pr. 12.
— 2) unmittelbar folgend, am Ende eines comp.: दशास्तिमः der elfte
ÇAUT. 25. 35. Vgl. अत्य 1, b. — 3) sehr nahe NILAK. zu AK. im ÇKDr. —
Von अस्त oder 1. अस्ति; vgl. अस्तिक.

अस्तिमित्र (1. अस्ति + मित्र) adj. mit Freundschaft nahe VS. 17, 83.

अस्तिवाम (1. अस्ति + वाम) adj. mit Lieblichkeit nahe: अस्तिवामा हूरे
अमित्रमुच्छ RV. 7, 77, 4.

अस्तिषुम्णा (1. अस्ति + सुम्न) adj. mit Wohlwollen nahe AV. 7, 113, 1.

अस्ती f. Ofen H. 1018, Sch. Vgl. अस्तिक 2, b. und अस्तिका.

अस्तेगुरु (अस्ते, loc. von अस्त, + गुरु) P. 6, 3, 11, Vārt. — Vgl. मध्येगुरु.

अस्तेवास (अस्ते + वास) m. Nachbar, Begleiter: तव वा इमे ऽस्तेवासास्व-
मेवैभिः संपिबस्व AIR. BR. 3, 30.

अस्तेवासि (von अस्तेवास) adv. gaṇa द्विदण्डादि; vielleicht das neutr.
vom Folgenden.

अस्तेवासिन् (अस्ते + वासिन्) 1) adj. am Ende, an der Grenze befindlich
(Pratlag) H. an. 4, 158. MED. n. 230. — 2) m. a) (an den Endpunkten der
Stadt wohnend) ein Kāṇḍāla AK. 2, 10, 20. H. 933. an. 4, 157. MED. —

b) (in der Nähe sich aufhaltend) Schüler AK. 2, 7, 10. H. 79. an. 4, 158.
MED. ÇAT. BR. 5, 1, 5, 17. 14, 9, 3, 15—20. (= BRH. ĀR. UP. 6, 3, 7—12).